

சோட்டே பாபா

பள்ளிப் பருவத்தில் சோட்டே பாபா:

சோட்டே பாபாவிடம் சாக்லேட் என்றால் கொள்ளைப் பிரியம். சாக்லேட் பெறுவதற்கு பலவிதமான அபிநயம் செய்து பெற்று விடுவார். கை நிறைய சாக்லேட் பெற்று மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ்வார். ஒரு முறை சாக்லேட் வாங்குவதற்கு தந்தையிடம் காசு கேட்டார். தந்தையோ, சில்லறை இல்லாததால் காசு இல்லையென்று சொல்லி விட்டார். கோபம் கொண்ட பீலூ, ஏன் பொய் சொல்கிறீர்கள்? நான் தான் பார்த்தேனே! பையில் கட்டுக் கட்டாக பணம் இருக்கிறதே! என்றார். தந்தையோ சாக்லேட் வாங்குவதற்கு சில்லறை இல்லை, பிறகு வாங்கித் தருகிறேன் என்று மறுமொழி அளித்தார். ஆனால் பீலூ பிடிவாதம் பிடித்து ஐந்து ரூபாய் நோட்டை பெற்றுக் கொண்டார். அவ்வளவு ரூபாய்க்கும் சாக்லேட் வாங்கப் போகிறாயா? என்றார் தந்தையார். பீலூவும் ஆம்! என்று சொல்லி விட்டு சிட்டாகப் பறந்து சென்றார். பீலூ ஐந்து ரூபாய் நோட்டைக் கடைக்காரரிடம் கொடுத்து சாக்லேட் கேட்டார். கடைக்காரரோ விழி பிதுங்கிப் போனார். பீலூ கொண்டு வந்த ரூபாய்க்கு அவர் கடையில் அவ்வளவு சாக்லேட்கள் இல்லை. எவ்வளவுக்கு சாக்லேட் வேண்டும்? என்றார் கடைக்காரர். பீலூவோ அனைத்திற்கும் சாக்லேட் வேண்டும்! என்று அடம் பிடித்தார். விரவம் புரிந்து கொண்ட கடைக்காரர் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு கை நிறைய சாக்லேட் கொடுத்து அனுப்பினார். சாக்லேட் வாங்கிய கையோடு வீட்டிற்குச் விரைந்த பீலூ அனைவருக்கும் சாக்லேட் கொடுத்து மகிழ்ந்தார். மல்லப்பாஜியும் மழலையின் செயலைக் கண்டு மகிழ்ந்து போனார். மல்லப்பாஜியும் கடைக்காரரும் வெகுநேரம் வரையில் பீலூவைப் பற்றி பேசிக் கொண்டு இருந்தனர். ஒரு மழைக் காலத்தில் பீலூவை தேள் கொட்டி விட்டது. அனை வரும் பீலூவின்

கேவல ஞானம், எதுவரை உனக்கு கஷாயத்தின் தொடர்பு இருக்கிறதோ, தியாக தர்மத்தைக் கைக் கொள்ளவில்லையோ அதுவரை உன்னிடம் நான் வர மாட்டேன், உன்னை நான் தியாகம் செய்து விட்டேன் என்கிறது. ஆனால் நாம் அறியாமையால், கஷாயம் அநாதி காலமாக என்னுடன் உள்ளது. அதன் தொடர்பை விட முடியாது. அதனை தியாகம் செய்ய முடியாது. நீ வந்தாலும், வராவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்று கூறுகிறோம். ஆகவே கஷாயத்தின் உறவு முறியாததால், அதனை தியாகம் செய்யாததால் கேவலஞானம் நம் வாசல் வரை கூட வரவில்லை.

- ஆகம நிழலில்

- N.சதீஷ் ஜெயின், பொங்களுரு

அலறல் கேட்டு மிரண்டு போனார்கள். மஹாவீரர் மருத்துவரை அழைத்து வந்தார். தக்க மருந்து கொடுக்கப்பட்டது. ஆனாலும் பீலூவின் அழகை ஓய்ந்தபாடிக்கலை. அன்று இரவு முழு வதும் அனைவரும் பீலூவை கண்ணிழித்து பார்த்துக் கொண்டனர். பீலூ விடிந்ததும் வழக்கம் போல் விளை யாட ஆரம்பித்த பிறகு தான் அனைவரும் மகிழ்ந்தனர்.

பீலூவிற்கு வயது ஐந்தாசியது. பீலூவை பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டும் என எண்ணினார் மல்லப்பாஜி. எனவே அருகாமையில் உள்ள ஆரம்பப் பள்ளியில் நல்லநாள் ஒன்றிலே பீலூவை அழைத்துச் சென்றார். கிராமச் சூழ்நிலையில் அமைந்த அந்தப் பள்ளிக்கூடம் பீலூவிற்கு பிடித்து இருந்தது. மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பள்ளியையும், வகுப்பறையையும், மாணவர்களையும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு இருந்தார். இதற்குள் மல்லப்பாஜி தலைமை ஆசிரியரிடம் பேசி முடித்தார். பீலூவின் பெயரை சேர்க்கைப் பதிவேட்டில் எழுத வேண்டும். தலைமை ஆசிரியர் பீலூவைப் பார்த்து உன் பெயர் என்ன? என்று கேட்டார். சிறிதும் தாமதிக்காமல் என் பெயர் வித்யாதர்! என பதில் அளித்தார். குழந்தையின் இனிமையான குரலைக் கேட்டு மகிழ்ந்த தலைமை ஆசிரியர் எதிர்ப்புறம் உள்ள வகுப்பறையில் அமருமாறு அன்புடன் கூறினார். பீலூவும் தனது வகுப்பறையை நோக்கி நடந்தார். உடன் மல்லப்பாஜியும் சென்றார். மல்லப்பாஜி வகுப்பு ஆசிரியரிடம் பீலூவை ஒப்படைத்து விட்டு பெருமிதத்துடன் வீடு திரும்பினார். ஒரு சில நாட்களிலேயே சக மாணவர்களுடனும், பள்ளியுடனும் ஒன்றி விட்டார் வித்யாதர். தன் இனிமையான குரலினால் அனைவரையும் கவர்ந்து விட்டார். வித்யாதரின் இனிமையான குரலைக் கேட்ட அனைவரும் அவரை தோத்தா என்று செல்லமாக அழைத்தனர். (தோத்தா என கிளி எனப் பொருள்படும்) கிளியின் குரல் போன்று இனிமையாக இருந்ததால் தோத்தா என்று அழைத்தனர். சிலர் கன்னா (கரும்பு) என்றும் அழைத்தனர்.

ஆண்டுகள் உருண்டோடின. முதல் வகுப்பு, இரண்டாம் வகுப்பு, மூன்றாம் வகுப்பு என சென்றன. தோத்தா தினமும் தந்தையாருடன் ஜினாலயத்திற்கும் செல்வார். தந்தையார் மல்லப்பாஜி தினமும் ஜினாலயத்தில் சாஸ்திரம் படிப்பார். அனைவரும் அமர்ந்து கேட்பார்கள். தோத்தாவும் ஆர்வமுடன் தந்தையாரின் உரைகளைக் கேட்பார். அனைவரும் மல்லப்பாஜியிடம் தங்களின் தர்ம சந்தேகங்களை கேட்டு தெளிவு பெறுவார்கள். தோத்தாவும் தன் பங்கிற்கு ஏதாவது சந்தேகத்தை கேட்பார். மல்லப்பாஜியும் மகிழ்ந்து பதில் அளிப்பார். சில நேரங்களில் வீட்டிலே சொல்கிறேன்! என்று கூறி விடுவார். தோத்தா பள்ளிப் படிப்பிலும், விளையாட்டிலும், தர்மத்திலும் முழு கவனம் செலுத்தி வந்தார். பள்ளிப் பாடங்களை படித்து முடித்து

விட்டு, விளையாட சென்று விடுவார். அம்மானிடம் அனுமதி பெற்று தான் விளையாட வெளியே செல்ல வேண்டும். எனவே அம்மானிடம் அனுமதி கேட்பார். அம்மாவோ அனைத்தையும் படித்து விட்டாயா? என கேட்பார். படித்து விட்டேன்! என்று தோத்தா பதில் கூறுவார். சில நேரங்களில் அம்மா பாடத்திலிருந்து கேள்விகள் கேட்பார். அதற்கு பதில் அளித்து விட்டு விளையாட சென்று விடுவார்.

ஆண்டுத் தேர்வு நெருங்கிக் கொண்டு இருந்த சமயம், அம்மா தோத்தாவிடம், எல்லாம் படித்து விட்டாயா? என்று கேட்பார்கள். எல்லாம் படித்து விட்டேன் என்றார் சோட்டே பாபா. எல்லாம் நினைவில் இருக்கிறதா? எல்லாம் படித்து விட்டால் என்ன? மீண்டும் படி! என்றார். தோத்தாவோ எல்லாம் படித்து விட்டேன் என்று பாடவாரியாக பதில் அளித்தார். இனி படிப்பதற்கு ஏதும் இல்லை என்றார். உடனே தாய் கூறினார்கள். அப்ப தர்மத்தையும் சேர்த்து படி! என்று கூறி விட்டு சோட்டே பாபாவின் கரங்களில் பக்தாமர ஸ்தோத்திர புத்தகத்தை கொடுத்தார்கள். அன்றைய தினத்திலிருந்து பள்ளிப் பாடத்துடன் தர்ம நூல்களையும் படிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டார். சில நாட்களில் பக்தாமர ஸ்தோத்திரத்தை வரையறை செய்து விட்டார். தன் தாயிடம் பாடிக் காண்பித்தார். தாய் மகிழ்ந்து போனார்கள். நான்காம் வகுப்புத் தேர்வில் முதல் மாணவனாக வந்தார். தாயும் - தந்தையும் மகிழ்ந்தார்கள்.

சோட்டே பாபா உத்தம தியாக தர்மத்தைக் கைக் கொண்டு துறவறத்திலும் முதன்மையானவராக வருகிறார். அவர் காட்டும் தியாக வழியினிலே நாமும் தியாக தர்மத்தைக் கைக் கொண்டு வாழ இந்த பரிநிர்வாண புத்தாண்டிலே, ஸய்யம ஸ்வர்ண மஹோத்ஸவ ஆண்டிலே உறுதி ஏற்போம்! உயர்வு பெறுவோம்!...

- சோட்டே பாபாவின் பெருமைகள் வளரும்...

- கௌதமன்.

அரசனை நாடி பொருள் பெற விரும்புவன் முதலில் அரசனைப் பற்றி நன்கு தெரிந்து கொள்வான். பின்னர் அரசன் மீது நம்பிக்கை வைத்து பிறகு அதற்குரிய வழியில் முயற்சி செய்து அரசன் விரும்பும் வண்ணம் நடந்து செல்வத்தைப் பெறுகிறான்.

அது போன்றே மோகூடி மார்க்கத்தில் உள்ள ஜீவன் தூய ஆன்மா எனும் அரசனை அடையாளம் கண்டு, நன்கு அறிந்து, நம்பிக்கை வைத்து அதற்கு இசைவாக தியாக தர்மத்தினை கைக் கொண்டு, நன்முயற்சி செய்து ஆத்ம அரசனின் தரிசத்தினைக் காண வேண்டும்.

- ஆகம நிகழலில்

- N.பாஸனிஜயன் ஜெயின், பூனே